

SLOVENSKI NAROD.

Izloži vsak dan sveder, ismiš zedleje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 5 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 5 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izlože frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Oficijozen glas o bodoči vladi.

Dunajski oficijozni „Fremdenblatt“ je glede bodočega Badenijskega ministerstva priobčil naslednje velepučno pojasnilo:

„Dasi bi se bilo na najvišjem mestu rado videlo, da se je — glede nove vlade — že sedaj kaj definitivnega dognalo, se je vendar odločitev do povratka cesarja od vojaških vaj odložila. V tem bo grof Badeni skrbel, da dobi sebi kot namestniku naslednika, in da stopi v zvezo s tistimi možmi, katere misli poklicati v novo ministerstvo. To se je mej grofom Kielmanseggom in grofom Badenijem na Dunaju dogovorilo. Kakor se je že javilo, ne bo novo ministerstvo parlamentarno, nego opravilsko ministerstvo, kateremu bi bilo v prvi vrsti voditi pogajanja glede pogodbe z Ogersko. Po verodostojnih obvestilih je grof Badeni v avdienciji pri cesarju razvil svoj vladni program. Jedna poglavitnih točk v programu bodoče vlade bode odpor zoper vse ekstremne in radikalne aspiracije. Glede oddaje posamičnih ministrskih mest se, kakor umevno, pri sedanjem stanju razmer ni moglo ničesar sklepati; težko pa da bi bila zmota, če se ne zmatra za brezpogojno gotov prestop v novo ministerstvo tudi tistih članov provizorne vlade, glede katerih se splošno misli, da bodo tudi člani bodoče vlade. Vse kaže, da se hoče grof Badeni lotiti sestave novega ministerstva s popolnoma prostimi rokami, da na ta način doseže po njegovem prepričanju potrebno stabilnost novega ministerstva.“

Ni najmanj ni dvomiti, da je to veleoficijozno naznanilo glede bodočega ministerstva, ako je bode sestavil sedanjí galski namestnik in kot zaupni mož krone že dolgo znani grof Badeni. Zadovoljiti pa ta skrivnostno stilizovana izjava ne more nikogar, toliko manj, ker v njej kar mrgoli splošnih izrazov. Zlasti neugoden utis pa mora narediti še zategadelj, ker je le povedano, da bo prva naloga nove vlade samo rešitev pogodbe z Ogersko, z nobeno besedo

pa se ne omenijo pereča vprašanja o izvedenju narodne enakopravnosti, o volilni in davčni reformi.

V Ljubljani, 23. avgusta.

Dunajski Čehi. Te dni so dunajski Čehi imeli shod, na katerem se je govorilo o tem, da popusté vsako zvezo s krščanskimi socialisti. Posebno je več govornikov omenjalo, da je protisemit Hauk beračil pri volitvi za češke glasove, sedaj pa v zbornici poslancev nastopa kot nemški nacionalec. Jeden govornikov je pa rekel, da dr. Lueger govori le tedaj o združenju slovanskih in nemških kristijanov, kadar potrebuje Slovanov. Urban, tajnik kluba mladočeskíh poslancev, je izjavil, da morajo Mladočehi najodločneje nastopiti proti protisemitom. On upa, da se bodo Čehi že spametovali. Program Čehov je: Enakopravnost v vseh ozirih, gospodarskem, verskem in narodnem. Sklenili so postaviti svoje kandidate. — Čitatelji sedaj lahko spoznajo, kako o krščanskih socialistih sodijo dunajski Čehi, ki so gotovo imeli priliko, jih dobro spoznati. Njih sodba se popolnoma ujema z našo sodbo, katero so nam nekateri tako zamerili.

Pravica češčine. Praški mestni svet se je obrnil na okrajno finančno ravnateljstvo, naj bi napravilo namesto sedanjih nemško-čeških blanketov za užitnarino češko-nemške. Okrajno finančno ravnateljstvo tej želji ni ustreglo. Mestni svet se je vsled tega pritožil na deželno finančno ravnateljstvo. — Stvar je pač na videz malo važna, a če jo bolje pogledamo, pa spoznamo, da je ni prezirati. Povsod je na uradnih tiskovinah, kjer so dvojezične, nemščina na prvem mestu, slovansščina pa še le na drugem, naj tudi v dotični kraljevini imajo Slovani še tako večino. To je pač poniževanje slovansčine in tudi ne vstreza ustavi, ki nemščini ne daje nobene prednosti. To protežiranje nemščine je nekako v zvezi s tistimi težnjami, ki bi rade naredile nemščino za državni jezik v Avstriji. Temu se pa moramo na vso moč upirati Slovani, ker vidimo,

kakšne so razmere na Ogerskem, kjer je madarščina priznana za državni jezik. Ustavljati se moramo, da bi se sploh dajala v Avstriji nemščini kaka prednost pred drugimi avstrijskimi jeziki.

Desider pl. Szilagyi o cerkvenopolitičnih zakonih. V Iglo-Füredu je predsednik ogerske zbornice poslancev pl. Szilagyi pri njemu na čast prirejenem banketu govoril o cerkvenopolitičnih zakonih. Kar je govoril o tem, da se s temi zakoni ne misli škodovati kaki veri, to nima za nas take važnosti. Omeniti je pa nam, da je Szilagyi naglašal, da ne pozna družega gospoda, kakor ogersko državo. Tedaj so mu interesi ogerske države čez vse in kot take pa vsi ogerski vladni pristaši zmatrajo tudi madjarizacijo. Cerkenopolitični zakoni imajo le namen utrditi ogersko državo. Pač le zaradi tega, da bodo lažje madjarizovali. Ko bi podobne besede slišali iz ust kakega Košutovca, bi jih niti ne omenili, a značilno je pa, da se predsednik ogerske zbornice poslancev postavlja na tako izključno madjarsko stališče. Po tem takem se Ogron tudi ne zdi več potrebno ozirati se na koristi vsega cesarstva. Zato je pa dobro, da si besede Szilagyjeve dobro zapomnijo tudi vsi avstrijski politiki za slučaj, ko bodo kaj imeli opraviti z Ogrji.

Rumunija in Bolgarija. V Konstanci v Rumuniji so prišli na sled nekemu bolgarskemu komitetu, ki deluje na to, da Rumuniji odruga Dobrudžo in priklopi Bolgariji. Sveda so poročila o zvezah tega društva pretirana. Govori se, da je odbor imel zveze z bogatimi Bolgari v rumunskih pridunavskih mestih, ruskimi konzuli in pa Cankovom, Tufekčijevom in Karavelovom. Več oseb so zaprli. — Posebno se nam zdi neverojetno, da bi ruski konzuli kako tako gibanje pospeševali. Kar se pa tiče Dobrudže, je ta popolnoma bolgarska po narodnosti prebivalstva. Rumunska vlada si pa jako prizadeva, da bi jo porumunila. Dobila jo je Rumunija po zadnji rusko-turški vojni za nekako odškodnino, ker je morala odstopiti Rusiji Besarabijo. Pa tudi drugod po Ru-

Listek.

Grajska hči.

(Novelica. Spisal D. L. Selski.)

V.

(Konec.)

Srce je hotelo počiti Krasniku, prebravšemu pisemce. Da bo moral zapustiti grad, to se mu še ni zdelo najhujše — saj to je že naprej vedel —; a da bo moral oditi brez slovesa, to mu je trgalo dušo.

Kaj bo z Olgo? V duhu si je že predstavljal, koliko bo morala trpeti in to zaradi njega, ona, ki je vendar nedolžna ko golobček!

Preostajalo mu ni nič družega, nego udati se v Božjo voljo in oditi; saj pravi pesnik:

„Es ist bestimmt in Gottes Rath,
Dass man vom Liebsten, was man hat,
Muss scheiden.“

Odšel je tedaj, ne da bi se bil mogel ozreti še jedenkrat v to bajnolepo obličje Olgino, ne da bi ji bil mogel še jedenkrat stisniti roke, odšel je brez slovesa...

In kakó hitro je vse to prišlo! — — —

Góri v gradu v prvem nadstropji je pa divjal graščak nad svojo hčerjo.

„Za to pa nisi premlada, da imaš pregrešno zvezo s tem človekom, s tem nehvaležnežem, s tem plebejcem... Konec mora biti tega! V kratkem se poročiš z baronom Slavičom. Ako se mi drzneš

še kaj ustavljati in ugovarjati — gorje ti! Poženem te, pojdi, kamor hočeš, pred mene nikdar! Izdedinim te, živi se potem, kakor moreš. Njega, tega nehvaležneža, tega predrzneža sem že pognal; isto storim s teboj, ako me s svojo neposlušnostjo primoraš do tega.“

Kakó je bilo deklici hudó, ko je čula, da Krasnika ni več v gradu; ko je slišala, s kakimi priimki obklada oče njega, za katerega jedinega bje njeno srce, za katerega bi dala vse, žrtvovala tudi življenje! Da bi vsaj Milan še živel! Gotovo bi jo zagovarjal, takó pa je sama, brez pomoči. — Oče je bil neizprosen, neomajen. Že so se delale velikanske priprave za ženitovanje. Vsa imenitna gospóda okrog so bili povabljeni na svatbo.

Krasnik je sedaj služboval ne daleč proč pri nekem drugem graščaku in izvedel, da se Olga poroči z baronom Slavičom. Skoro ni mogel tega verjeti, saj mu je vendar Olga obljubila večno zvestobo in to obljubo podkrepila z vročimi poljubci... Sklenil je, videti jo še jedenkrat, potem pa za vselej zapustiti ta „kraj nesrečnega imena“. Dan poroke je napočil. Visoki ženin in imenitni svatje — vsi so bili veseli; le nevesta je bila žalostna. Oče je tolažil ženina, da je to pač ženska navada, ki pa kmalu mine.

Napotili so se v cerkev. Gledalcev je bilo veliko, in mej njimi opazi Olga tudi — Krasnika. Pogledala ga je takó ljubeznivo, da je bral v tem pogledu nado in blaženstvo.

Po krasnem nagovoru, s katerim je pozdravil poročujoči duhovnik zbrano gospódo, v prvi vrsti visokega ženina in nevesto, vršila se je poroka po znanem obredu.

Ko pride vrsta na nevesto, vpraša duhovnik, ali jemlje pričujočega ženina iz ljubezni, ali ne.

Krasniku je srce nemirno bilo: sedaj se bo odločila njegova usoda!

Nevesta odgovori: „Ne jemljem ga iz ljubezni, ampak prisiljena!“

Smrtna tišina nastane v cerkvi.

Duhovnik ponovi svoje vprašanje, a dobi zopet nikalen odgovor.

Bilo je konec poroke. Svatje so se razšli, ženina je bilo sram, da ni vedel, kam bi bil pogledal, oče je besnel...

Da bi ne bilo drugih ljudij, ne vem, kaj bi bil naredil z Olgo. Domov prišedši je pa kričal, razbijal, klel, na to pa brezmerno pil, da bi si udušil jezo.

To ga je umorilo. Zadel ga je kap.

* * *

Jedno leto potem je bila zopet poroka, a mnogo veselejše. Nevesta je odgovorila sedaj s kreplikom: „da!“

Koncem te povesti dostavljamo še, da bosta letos Krasnik in Olga praznovala že svojo srebrno poroko, na čemer jima iz srca čestitamo.

Kar je zvezala ljubezen, tega mi človek ne razvezuj!

muniji zlasti ob Dunavi je veliko Bolgarov. Nekateri trdijo, da je v Rumuniji blizu milijona Bolgarov, ki pa ne uživajo nobenih narodnih pravic. Rumuni pač zahtevajo narodno enakopravnost za Rumune na Ogerskem, sami jo pa proti Slovanom ne izvršujejo.

Alzacija in Lotaringija. Dopisnik pariškega „Matina“ je obiskal nekega alzazkega poslanca in ga izpraševal o mišljenju Alzazčanov. Izvedel je, da so se Alzazčani že precej ponemčili in sprijaznili s sedanjim položajem in da sploh ne pričakujejo več, da bi prišli pod francosko vladno. Nemčija je dovolj močna, da se lahko brani na dveh straneh. Jedinoto se je poslanec pritoževal, da se v Alzaciji in Lotaringiji preveč nastavlja Prusi, a to se godi tudi na Virtemberskem, Bavarskem itd. — Nemški listi so jako veseli te izjave, a mi jej ne pripisujemo take važnosti. Mnenje jednega moža ni mnenje vse dežele, sicer pa tudi noben politik ne razkrije vseh svojih misli kakemu časnikarju, posebno če sluti, da bi to utegnilo imeti neugodne posledice. Ko bi bil rekel, da pričakujejo Alzazčani, kdaj jih rešijo Francozi, gotovo bi nemška vlada po svojih organih njega hudo nadzorovala ali pa še v deželi upeljala kake ostrejšje naredbe.

V dokaz resnice!

(Dopis.)

Na uvodni članek v „Slovencu“ z dne 16. t. m. z naslovom „V obrambo resnice“, v katerem se Slovenčevci zvijajo kakor gad v roki, je treba in se mora odgovoriti, da se svetu pokaže, koliko je na istem resnice. Zlasti nas je napotilo k temu še bahato sklicevanje „Slovenca“ v drugi številki na ta dopis, ker, kakor je umevno, so temu listu naše razmere znane le toliko, kolikor jih popisujejo fanatični kapelani, ne pa kakor so v resnici.

Kdo da je omenjeni dopis sestavil, to je pač lahko uganiti in opravičeno trdimo, da je to duševno delo kapelanov ter v kapelaniji skovano, zakaj podpisanim možem odrekamo vsekako zmoglost, pisati take spise; oni so le slavnati možje našega Petra in njegovih pajdašev ter plešejo, kakor jim taisti zagodejo. O taistih možatosti, katero sami sebi prisvajajo, pa ne govorimo, le to rečemo: „Saj vas že dobro poznamo“.

Na prvi odstavek „kdo laže“, naj vam bode to odgovor, kar govori doslovno prepisano pismo izročeno Petru kapelanu, v katerem je popisano, kaj se je vse govorilo po razgnanem shodu in v katerem se v najboljsem svitu pokaže katoliški pouk in omika. Pismo slove:

Častiti gospodje kapelani. Prisiljen sem in ne morem več trpeti, kar se v Kozaršah godi, da vam nebi naznanil. Lep pouk ste dali kozarškim fantom, da od nedelje pijejo, plešejo, kolnejo, se pretepajo in druge slabe reči počenjajo ter meni in moji družini miru ne dajo. Gorje, gorje tistemu, kateri je tega kriv. Najbrž da ste vi. O Bog, vzdigni svojo vsegamogočno roko in udari tistega, kateri je vsega tega kriv. Prosim, sporočite jim, da naj dajo meni mir, če ne, se bom po drugem potu obrnil in miru iskal. Spoštovanjem (podpis).

To je pismo priprostega, poštenega, vernega slovenskega kmeta. Dostavimo naj, da tudi sedaj ni miru v isti vasi, ter da „katoliški“ fantje na lep način skazujejo svojo, na novo pridobljeno, njim do sedaj nepoznano katoliško surovost in zavest, ko prepevajo ostudne, nesramne pesmi, zložene na osebe narodne stranke, katerih izrazov bi se sramoval na najnižji stopinji stoječ žganjar. Znano pa je tudi, da se je v katoliškem vozu prevažal po Kozaršah v popolnoma pijanem stanju največji pretepač naše doline liki zmagovalac, v zahvalo za njegovo junaško zadržanje na shodu in dobrih njegovih pestih. Taki in še mnogi drugi slučajji so sad katoliškega društva, ki dobro označijo vporabo § 2 in 3 njegovih pravil in dokazujejo, kako daleč pripelje strast voditeljev in lastna zaslepljenost.

V drugi točki navedeni slučaj, zlasti pa trditve, da se je ponujal denar volilcem, je gola laž, ker se to ni moglo zgoditi, saj se je narodna stranka tu odločila, ne vdeležiti se volitev. Nasprotno pa je res, da je eden pristašev klerikalne stranke volilcem, ki niso hoteli iti volit, grozil, da vsak plača pet gld. globe, kdor se ne udeleži volitve ter jim ponudil voz zastoj in povrnitev vseh stroškov. To se lahko dokaže s pričami; gospoda, dokažite pa vi svoje trditve! Najboljše in najprikladnejše je seveda za kapelane, da se puste po „Slovencu“ slaviti in braniti po svojih najetih marionetah, ter tako kazati svetu, kako so oni nedolžni na vsem. Razsoden človek se na tako neokretno nastavljen limanice ne da vjeti. Pač je pa resnica, da se vsak treznomislec in polnoletni človek takim burkam smeje in o njih sodi tako, kakor zaslužijo. To je zlasti izreči o odstavkih 3, 4 in 5 v „Slovenčevem“ dopisu, in o tem, kar se v njem trdi. Kdo pa je več hujskal nego vi? Pri nas, če pozabimo vaše hujskanje, o kakem hujskanju še govoriti ni, ker ga v istini ni bilo. Naj povem le nekaj o vašem hujskanju, kar pa ni še vse.

Niste li trdili, da smo mi brezvece, oderuhi, hinavci in lažnjivi preroki, da zapeljujejo svet, da

smo framasoni, v zvezi z antikristom, da hočemo kmeta podjarmiti in da ga s kapitalom izsesavamo, da je dosedanji mnogoletni zaslužni občinski odbor nemaren in da je občinsko premoženje zapravljat ter naložil neznosna bremena in naklade; da smo proti papežu, škofu, duhovščini, vsem in cerkvi, proti cesarju in končno uporni bojniki in posvetnim postavam? Vi pa v resnici hujskate proti celim stanovom, kar je božjim in posvetnim postavam nasprotno; osobito hujskate proti občanom, rokodelcem in trgovcem, največ zaradi tega, ker ja le mala peščica, in ste pred volitvijo izdaligali: „Le obrtnikov, rokodelcev in štaccarjev ne volite, ti so zate, kmet, poguba in nesreča.“

Ta izrek bi zlasti pripotočali ljubljanskim in drugim tovarišem tako rokodelcem kakor obrtnikom in trgovcem v premišljevanje, da bodo vedeli, kje so njih pravi prijatelji in kje je le prazno obljubovanje in pospeševanje lastnih koristi.

Niso li to vse trditve vaše stranke?

Osobito pa kapelana že mesece vsako nedeljo pri vsaki pridigi raz leco in drugod nas imenujeta liberalce in tolmačita to tako, da smo brezvece, nasprotniki cerkvi, papežu in cesarju, ter uporni vsem cerkvenim in posvetnim postavam; nadalje, da je dosti taci, kateri hodijo v cerkev samo zato, da se svetu kažejo kot pobožni, v resnici pa še v Boga ne verujejo in so hinavci in da samo zato v cerkev hodijo, da popisujejo pridige, da zamorejo duhovnike tožiti. Kako naj se vam torej ustreže? Če greš v cerkev, si hinavec, če ne greš, si brezvece! Niste li vi, Peter, tako govorili proti neki osebi, katera je pripravljena prisesti, da ste tako govorili? Niste li vi, Stanko, v tem zmislu pridigovali 18. t. m. pri zjutranji maši?

In s takim hujskanjem in nepoštenimi sredstvi delujete zopor pošteno narodno stranko, h kateri pripadamo mi. Kako se hočete opravičiti? Saj si še g. župnik ni mogel kaj, da ne bi pri slovesni cesarski maši govoril o tem in je vsled prisotnosti uradnikov in druge inteligence mahoma napravil iz liberalcev anarhiste, namesto, da bi se bil vsaj z jedno primerno besedo spomnil našega presvitlega in ljubljene cesarja, čigar rojstveni dan smo praznovali. Povedano bodi, da je bilo vsled tega v najboljših krogih obilo ogorčenosti. In taki ste, katoliška gospoda, ko že trdno v sedlu sedite! Še vedno hujskate in ne daste ljubega miru. Morda imate strah, da se umetno sestavljena večina mahoma ne razruši?

O sladkih obljubah z vaše strani bi se dalo mnogo povedati. Obljubili ste našemu kmetu oprostiti ga davkov in naklad, trdili ste, da bo imelo katoliško društvo moč, odstraniti ali odstaviti po svoji volji nevsede ministre, vsakojake uradnike, poslance in le o duhovnih ste to pozabili izreči, da jim bodejte dajali blago in vse gospodarske potreščine zastonj ali za tako nizko ceno kakor nikjer drugod, da bode g. župnik delal vsa pisma zastonj namestu notarja itd. Naravnost smešna pa je vaša pripovedka o kmetu naše stranke, katerega ni viti niti kdo drugi ne pozna. Tako pisarjenje je uvrstiti mej basni in pripovedke za otroke, ne pa v spis, katerega smatrate vi resnim. S takimi dokazili se pač le blamirate in kažete, kako da ste mladi v politiki. O grozovitostih in v nebo vpijočih slučajih, storjenih pri nas po premožnejših možeh naše stranke, naj izjavljamo to, da pozivljamo podpisane možje v „Slovenčevem“ dopisu, naj dotične možje pri sodišču ovadijo, sicer jih označimo kot navadne lažnike in obrekovalce. Resnica pa je, da je vaša stranka delala s silo. Naj navedemo le slučaj oziroma dogodbico o odličnem možu naše stranke, h kateremu so prišli katoliški možje, mej njimi tudi eden od „Slovenčevih“ podpisancev, dan pred volitvijo grozil in nagovarjal ga, naj ne gre k volitvi in še celo ponoči se je nekdo predrznil priti pod okno in zakričati: „Ako greš jutri volit z nasprotniki, boš nesrečen ti in tvoja družina in tvoje imetje“. Mož naše stranke se vsled te grožnje res ni udeležil volitve. Ako hočete, postrežemo z dokazili!

Vaša stranka je tudi sklenila, da ne pusti naših voliti in se je menda le navzočih bajonetov ustrašila. Ni li tudi to nasilstvo? Veliko je pa še drugih nasilstev in na največje nasilstvo, o priliki shoda, ste pa menda že pozabili, dasi imate sedaj vsled shoda dosti skrbi in potov. Naš očetovski voditelj je vsled shoda v skrbeh in je vsled obilnih potov do sodnije zelo bujšal in v obrazu prebledel. Naši volilci niso dobili niti jedne kaplje vina, ker smo jih takoj pri dohodu domov poslali, rekši, da se ne udeležimo volitev in je trditve o napajanju zopet laž „Slovenčeva“ in njega pristašev. Nasprotno pa popivate vi cele dneve v kapelaniji, kar je osebo potrdil goreč pristaš vaše stranke. Obilo je taci, ki pravijo: „Tudi jaz se grem vpisat v „katoliško društvo“, tam dobim piti, pri vas pa nič.“ O poti čez gozd pa lepo molčite, ker sta ravno vaše stranke moža nabrusila svoje pete, udarila tja čez gozd in v svoji zapeljanosti pozabila na blagor domače občine, obljubljač možem tuje občine, skrbeti za to, da se odpišejo gozdi in se tako odvzame obilni vir naklad naši občini. Ako vam drago, postrežemo z imeni. Kar se pa tiče pooblastil, ste jih ravno vi pobrali največ od vseh žensk, katere so vam itak slepo orožje. V vsakem oziru pa rečemo: z dokazi na dan, ker sumničenju pameten človek ne verjame!

Sedaj pa nekaj besedi z vama gg. Peter in Stanko!

Vedno trdita, da se od vaše strani nič ne agitira, nihče ne nagovarja, ter da je ljudstvo iz gole ljubezni do vaju tako volilo, pri tem pa vedno pošiljajo po vašem nagovarjanju jedni in isti možje dopise v „Slovenec“, katerim sta vidva očeta (ker taisti možje v resnici niso smožni sami kaj se stavilo) in si hočeta tako zagotoviti varno zavetje in spoštovanje, katere sta le pri istih vrednost, kateri vas in vaše stranko ne poznajo, kar je pa za nas domačine odprta knjiga in jo po vsebini cenimo.

Že lété in dan svigata od vasi do vasi, od hriba do hriba mahinirajoč pristaše in agitirajoč po prej opisnem načinu; se slajata v pristaše vsako nedeljo in delavnik v kapelaniji in kajete vse možne in nemožne stvari, zlasti pa dopise, gredeče naše poštene možje, in uporabljate leco in cerkev v vaše nakane. Zlasti sta pa pred volitvijo podžupanov „kunšno“ napravila in sta isti dan ali dan pred volitvijo označila mašo v isti vasi, ter po službi božji sklicala skupaj možje in jim na srce govorila, obetajoč jim zlate gradove in ob jednom grdeč našo stranko z vseni možnimi imeni in obrekovanji. Bodi vama pa povedano, da vse to nima vrednosti pri zavednem možu, ker se še ne damo komandirati možem vašega kalibra, zlasti ker uporabljate nasilstva v dosego svojih namer in nam je do sitga poznana vaša katoliška stranka, kateri kumujejo razdivjani fanatiki in pijani pretepači.

Sedaj pa še osebno Vi, g. Peter!

Ker na tolika vprašanja o „maslu“ in „fižolku“ ne odgovorite, hočemo mi to stvar malo razjasniti.

Nekoč ste se v vasi Šmarata na javnem prostoru rotili mej krdelom vaših pristašev, mej katere je zabredel tudi jeden naših, da niste nikdar hazardirali, da ne poznate „masla“, še manje pa da ste cele noči igrali itd. Ni li to laž? Saj je ravno v vasi Šmarata ubogi kmet z imenom Janez Baraga, od katerega ste prigrabili celih 60 gld., beri: šestdeset goldinarjev. Se li to ujema z vašo veliko ljubeznijo in skrbjo do kmeta? Niste li igrali cele noči do ranega jutra, do 7. ure zjutraj, šli potem maševati in po opravljeni sveti daritvi zopet nadaljevali igro? Ste li pozabili nebrojne noči, v katerih se je v kapelaniji igralo, prepevalo itd.? Ste li pozabili, da je bil „maslo“ dva dneva in jedno noč neprenehoma z malimi izjemami vaš gost v kapelaniji, kateremu ste pri igri zaigrali gotove novce in po vrhu še hranilne kujišice? Kako hočete spraviti to v sklad z vašim poklicem, dostojanstvom in obljubami? Je li to pomagalo veri in javni morali? Ste li s tem pridobili od vas tolikokrat naglašano priljubljenost pri ljudstvu ali še kaj več?

Gotovo hočete te pregrehe poravnati sedaj s „katoliškim društvom“, kar se pa vam ne bode tako lahko posrečilo in obžalnemu le našega kmeta, da se je dal takemu neizkušnemu vodstvu v roke. Čudno to ni, ker kmet sam nima toliko razsodnosti, da bi že sedaj mogel ločiti dobrega in slabega človeka in bode šele po prestani krizi pregledal in videl, kdo je njegov prijatelj.

Tebi pa, slovenski kmet, zakličemo: združaj se na pravi narodni poštenu podlagi, nepristransko, ne izločuj nikogar, kdor ima srce zate, pusti se voditi le od tvojega sotrpina in ne dai vajeti sebičnemu, ki nimajo zate srca. Bodi prepričan, da te nikdar ne zapustita Bog in pravi narodnjak in ti zakličemo z dna srca: „Bog in sreča junaška!“

V Starem trgu, dne 21. avgusta 1895.

Iv. Benčina.
Jožef Žnidaršič.

Franjo Petsche.
Ivan Krajc.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 23. avgusta.

Pričetkom sinočne seje občinskega sveta ljubljanskega stavil je obč. svet. dr. Majaron sledeči nujni predlog: „Občinski svet ljubljanski apeluje na novo državno pomoč za hišne posestnike, po potresu poškodovane, in naroča mestnemu magistratu, da takoj opozori visoko vladno na potrebo dodatnega kredita za brezobrestna posojila in nepovratne podpore.“ Utemeljujoč svoj predlog omenja govnik, da kakor je občinstvo hvaležno za naglo rešitev te pereče zadeve, tako gre po mestu le jeden glas, da veliki večini hišnih posestnikov ne zadoštuje niti odmerjeno posojilo, niti darovana podpore. Tega se je bilo tudi nadejati, če se pomisli, da se je prosilo dvakrat toliko posojila in trikrat toliko podpore, kolikor je bilo z zadnjim pomožnim zakonom dovoljenega tega in onega kredita. Ne da se tajiti, da so bile nekatere zahteve neutemeljene in pretirane; ali to so bile samo izjeme, praviloma pa so bile prošnje dobro podprte ter so popolnem zanesljivo izkazale škodo in svoto, ki so potrebne, da se hišnim posestnikom na noge pomaga, kar je ravno namera državni pomožni akciji. Praviloma je bilo torej tako, da bi se moralo prositeljem dovoliti vse, kolikor se je prosilo; ali, kakor že omenjeno, to ni bilo mogoče, ker je bilo za polovico, odnosno za dve tretjini premalo kredita. A uvaževati je še drugo okolnost. Mnogo hiš, o katerih se je mislilo, da so potrebne samo popravila, je takih, da jih je treba do tal podreti. Mestni magistrat moral se je že po tem, ko je čas za vlaganje prošenj potekel, pri nekaterih hišah izreči za demoliiranje iz tehničnih in sanitarnih uzrokov. Prošnjiki, ki so prosili ex titulo poprave, postali so potrebni že sedaj večje podpore, ker morajo na novo zidati,

Taki slučaji se bode ponavljali in to tem bolj, ker je sedanji ministerski predsednik opozarjal na to, da je treba strogo izvrševati stavbinski red. Za sedaj dovoljeni kredit ne zadostuje torej niti za že konstatovano škodo. Na to, da bi od kredita, ki je dovoljen za deželo, kaj preostajalo, se ni zanašati. Vsakako je treba torej novega kredita. Obč. svet. Ravnihar, Žitnik in Petričič ter župan Grasselli podpirajo predlog kot povsem opravičen in to tem bolj, ker se mora več hiš podreti, kakor se je prvotno mislilo. Pri glasovanju bil je predlog obč. svet. dra. Majarona soglasno vzprejet.

Podžupan dr. vitez Bleiweis stavi nujni predlog, naj se pošljejo trije mestni učitelji v Prago, da si ogledajo tamošnje etnografično izložbo, in naj se v ta namen dovoli podpora 150 gld. Izložba je osobito tudi v šolskem oziru zelo podučljiva in bode torej ta razmerno majhni trošek gotovo v korist mestnemu šolstvu. V formalnem oziru naj se predlog izroči šolskemu odseku, kateremu naj se eventuelno izroče tudi prošnje za podporo. Občinski svet pritrdil je temu predlogu.

Prestopivši k dnevnemu redu poročal je obč. svet. Hraskey glede oddaje mizarskega in ključavničarskega dela pri šoli na Barji ter predlagal, naj se dela oddajo najcenejšim ponudnikom, in sicer mizarska dela tvrdki Tönnies, ključavničarska dela pa tvrdki A. Ahčin. Predlog bil je brez ugovora vzprejet, isto tako tudi nadaljnji predlog istega poročevalca, naj se naprava žične ograje pri mestni drevnici Podturnom odda tukajšnji tvrdki A. Žabkar.

Obč. svet. dr. Staré poročal je o vojaškega erarja ponudbi glede zamene vajaškega preskrbovališča. Mestna občina je potom c. kr. deželnega predsedstva meseca maja vojnemu ministerstvu predložila ponudbo, naj to odstopi ob Dunajski cesti ležeči vojnoserarski posestvi proti temu, da mu mestna občina brezplačno na ugodnih prostorih preskrbi stavbišča in drugi potrebni svet v oni prostornosti, kakor bode po njegovem prevdanku potrebna za napravo enakih, zahtevam sedanje dobe odgovarjajočih zavodov. Z razpisom z dne 18. julija priobčilo je deželno predsedstvo mestnemu magistratu odklok vojnega ministerstva, ki mej drugim pravi, da je pač garnizijska bolnica po potresu tako poškodovana, da se bode vsakako morala na novo zidati, in sicer ne na sedanjem, nego na drugem mestu, in da se bode z zgradbo pričelo, kakor hitro bodo delegacije dovolile za to potrebna sredstva. Drugače pa da stoji vprašanje glede vojaškega preskrbovališča, pri katerem je le glavno poslopje bistveno poškodovano, ali tudi dalo bi se baje po praviti. Tudi ni glede tega objekta na sedanjem mestu onih pomislekov v sanitarnem oziru, kakor proti garnizijski bolnici. Zaradi tega in ker vrednost zemljišča, na katerem stojita oba objekta, potom transakcije omogočuje napravo novega preskrbovališča opustilo bi ministerstvo tudi preskrbovališče le tedaj, ako mu mestna občina kot kompenzacijo zgradi na drugem ugodnem prostoru novo preskrbovališče. Na ponudeno transakcijo samo glede zamene zemljišča bi se ministerstvo ne moglo ozirati. Poročevalec omenja, da je vojni erar poprej zahteval za vojaško bolnico in preskrbovališče nova poslopja s staviščem vred. Trošek je bil proračunjen na približno 680.000 goldinarjev. Potemtakem je skril vojni erar svojo prejšnjo zahtevo za polovico in prepusti bolnico in preskrbovališče za poslopja in stavišče novega preskrbovališča, torej po prejšnjem proračunu za približno 340.000 gld. Stavišče za novo bolnico si hoče erar sam kupiti. Ta nova ponudba je sicer dosti ugodnejša, nego prejšnja zahteva, toda mestna občina niti te ne more sprejeti, ker bi vendar morala še več žrtvovati, kakor zmore v sedanjih okoliščinah. Nikakor namreč ni misliti, da bi mestna občina kedaj skupila 340.000 gld. za stavišča, katera bodo nastala na arealu preskrbovališča in bolnice; če bi se tudi v najboljšem slučaju prodal kvadratni seženj po 20 gld., bi se skupilo za ta stavišča le 117.000 gld. Če pa vojni erar dobi privatnega podjetnika, kateri izvede zameno tako, kakor zahteva vojni erar, bode ravno tako vstreženo mestni občini, ker gre le-ti samo za to, da se odpravita preskrbovališče in bolnica ter na nju mesto postavijo moderne zgradbe. Boljše seveda bi bilo, če mestna občina sama dobi stvar v roko, satej stavi poročevalec v imenu stavbinskega odseka konečno sledeči predlog: Mestna občina ne sprejme ponudbe visokega vojnega ministerstva, vendar pa iskreno željo, da bi se še dalje v tej zadevi vršila pogajanja z vojaškim erarjem. V ta namen naj se voli odbor, obstoječ iz treh članov občinskega sveta, kateremu je naloga, da se z zastopniki vojaškega erarja dalje pogaja za stran transakcije in po dovršeni obravnavi občinskemu svetu o tem pogajanju poroča, oziroma stavi svoje predloge. Predlog bil je brez ugovora vzprejet, v dotični odbor pa voljeni gospodje: župan Grasselli in občinska svetnika Hraskey in Hribar.

Koncem seje interpeliral je obč. svet. dr. Gregorič gospoda župana, kaj se bode storilo z onimi milodari, kateri so povodom potresa došli mestnemu magistratu. — Župan Grasselli je odgovoril na to vprašanje, da je občinski svet od nabrane svote že nakazal 15.000 gld. pomožnemu odboru za trgovce in obrtnike; plačati bode iz te svote tudi troške za zgradbo barak, ki znašajo okroglo 50.000 goldinarjev, gledé porabe ostalega zneska bode pa

svojeodno sklepal občinski svet. Vsakako pa se bode nabrani denar moral porabiti v zmyslu darovalcev. Ko pritisne zima, prišli bodo še le slabi časi za one, ki so brez stanovanj in tačas bode treba nujne podpore.

Obč. svet. Gogola vpraša, kaj je z napravo regulacijskega načrta, katero delo je občinski svet — kakor znano — izročil vladnemu svetniku Sitteju na Dunaju. Sedaj, ko so se začele izplačevati podpore in posojila, prišli bodo hišni gospodarji z načrti, a dokler nimamo regulacijskega načrta, se prošnje ne bodo mogle reševati. Interpelant torej vpraša, kako stoji ta stvar. — Župan Grasselli odgovarja, da je g. Sitte potrebne pripomočke dobil dne 27. junija in da je torej rok, katerega si je sam stavil, potekel že 18. julija. Na opetovane urgence g. župana odgovoril je vladni svetnik Sitte, da se je varal o obilici dela z načrtom, da pa bode v nekaterih dneh sam prišel v Ljubljano in prinesel seboj izgotovljeni načrt.

Obč. svet. Gogola konečno izraža željo, naj bi z ozirom na obilo gradivo, ki čaka rešitve v občinskem svetu, bile vsaj dve redni seji mesečno, in sicer prvi in tretji torek v mesecu. — Župan Grasselli odgovarja, da bode rad ustregel tej želji. Potem je zaključil g. župan ob polu 8. uri javno sejo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. avgusta.

— (Potovanje na narodopisno razstavo češko v Pragi.) Iz vseh krajev mile nam Slovenije oglašajo se rodoljubi in rodoljubkinje za izlet v drago zlato matičko Prago. Zanimanje je splošno in pravo navdušenje prešinilo je vse kroge naše. In prav je tako. Brez dvojbe je potovanje v Prago velikega narodnega in kulturnega pomena. In to je mnogo vredno zlasti za nas Slovence. Rojakom svojim torej ne moremo dosti priporočiti, naj ne ostanejo doma, ampak naj pohité v slovanski svet. — Ni nam mogoče imenovati vseh udeležencev, ker to se bode itak pozneje storilo; za sedaj naj le omenimo, da se izleta udeleži deželni poslanec gosp. dr. Ivan Tavčar s soprogo, deželni poslanec g. dr. vitez Karol Bleiweis Trsteniški, g. notar Ignacij Gruntar s soprogo, g. profesor Hauptman v Gradcu in še mnogo drugih odličnih rodoljubov in rodoljubkinj.

— (Rakev v licealnem poslopju.) Pri zidarskih popravah v licealnem poslopju, v katerem sta doslej bili nastanjeni obe gimnaziji, se je včeraj v prvi sobi na desno od glavnega vhoda, — kjer je bila nekdanj glasbena šola in pozneje pisarna ravnatelja I. mestne ljudske šole, — odkril del obokanih tal in s tem podzemski prostor, kateri doslej ni bil znan. Ta podzemski prostor je okolo štiri metre dolg in istotako visok, v njem pa je vse polno razpadlih krst. Brez dvoma je to nekdanja samostanska rakev, zakaj v njej se je našlo mnogo lobanj in kosti ter koščeki obleke. Kakor znano, bilo je to poslopje nekdanj jezuitski, a pozneje frančiškanski samostan, ter se je leta 1785. izročilo državi v šolske namene. Najdene krste utegnejo biti stare okolo 200 let. Ostanki pokojnikov zbrali se bodo v nove krste, cerkveno blagoslovili ter menda jutri prepeljali k sv. Krištofu, kjer bodo v skupnem grobu pokopani. Že sinoči in danes dopoldne je hitelo mnogo ljudij gledat to rakev, praznoverci pa tudi že pripovedujejo, da se pod krstami nahaja — „šaci!“

— (Občni zbor akad. ferijalnega društva „Sava“) se bode vršil dne 7. septembra s sledečim vzporedom: a) odborovo poročilo; b) volitev predsednika, odbora, dveh preglednikov in treh predsednikov častnega sode; c) navod delovanju za l. 1895/96; d) slučajni predlogi. Podrobnosti naznani odbor ob času.

— (Zglaševanje tujcev.) Deželna vlada je zaukazala, da se morajo zglaševati vsi tujci, ki prenoče na Glincah, v Zgornji Šiški, v Mostah, na Selu in v Udmatu. Upati je, da bo tako lahko imeti v evidenci zlasti tiste imetju nevarne tiče, ki prebivajo sedaj v ljubljanski okolici, ker v mestu zanje ni prav varno.

— (Pekovsko strokovno društvo za Kranjsko) se je preselilo, in sicer v gostilno k Jurčku na Breg št. 18., kamor naj se pošiljajo mesečni doneski z dežele ter vsa društva zadevajoča pisma.

— (Zopet ponesrečen turisti.) Iz Kamnika se nam poroča, da je šel v nedeljo dunajski inženir Herman Wunderlich sam brez voznika na Brano. Pastirji so pač slišali neko klicanje in streljanje, a se za to niso zmenili, misleč, da se kdo šali. Ker se inženir do srede ni vrnil, šli so ga ljudje iskat a do včeraj — v četrtek, ob 5. uri popoldne ga še niso našli. — Pričakujemo obširnejšega poročila.

— (Vpis firme.) Pri dež. kot trgovinskem sodišču v Ljubljani se je vpisala firma „Th. Fröhlich & Carl Höllerl sen.“ za napravo opekarne in prodajo opeke v register za združne firme. Družnika sta Theodor Fröhlich, pivovarnar na Vrhniki in Karol Höllerl sen. stavbinski mojster na Dunaju.

— (Toča) je dne 16. t. m. okolu Unca napravila na poljih škodo za blizu 3000 gld.

— (Iz Ilirske Bistrice) se nam piše: Tu smo sijajno praznovali cesarjev god. V farni cerkvi je ob 10. uri daroval naš velečastiti dekan gosp. Ivan Vesel sv. mašo, katere so se udeležili uradniki in mnogo ljudstva. Gasilci združeni s trnovskim oddelkom so se je udeležili korporativno. Isti večer so priredili diletantje na korist gasilnega društva veselico, katera se je v vsakem oziru izvrstno obnesla. Zlasti sta bili odlikovani gospodični Valenčič in Zabred. Veselica, katera je donesla gasilnemu društvu lepo svoto, se je zaključila s plesom. Dne 8. septembra bo v gostilni Jelovšek blagoslovljenje brizgalne in ljudska veselica.

— (Nova pot.) Državnih železnic obratno ravnateljstvo v Beljaku je dalo izdelati novo stezo od postaje na Dovjem do ceste v Mojstrano poleg kolodvorskega skladišča. S tem bode zveza mej Dovjem in Mojstrano mnogo ugodnejša. Stroške za novo pot je prevzel g. J. Amann, soposessnik velike cementne tovarne v Mojstrani.

— (Županom v Št. Jurju) ob južni železnici je bil zopet izvoljen znani rodoljub in slovenski skladatelj dr. Gustav Ipavc, ki neprenehoma že županuje 26 let v tej občini.

— (Premovanje konj na slovenskem Štajerskem) bode dne 6. septembra v Lipnici, 7. v Ljutomeru, 10. v Šmarinah, 11. v Žalcu, 12. v Brezicah in 13. sept. v Račah.

— (Velik požar v Gorici.) V jutro dne 21. t. m. je v Gorici v ulici Scogli nastal velik požar Velika hiša, v kateri je stanovalo blizu petdeset strank, je pogorela do tal. Ogenj je nastal valed neprevidnosti neke natakariče. Neki gostilničar je iz gorečega poslopja ne meneč se za veliko nevarnost, rešil dva otroka.

— (Izgred v cerkvi.) V Trstu sta bila obsojena pred tamošnjim deželnim sodiščem na tri tedne ostrega zapora zaradi motenja vere zidar Jože Blasich in dninar Andrej Mulac, oba 20letna dečaka. Pridrivila sta bila namreč prvi postni dan letošnjega leta našemljena v cerkev v občini Sv. Matija poleg Kastva in razsajala mej božjo službo, da je bilo ljudstvo silno razburjeno. Koučno sta začela zvoniti plat zvona in sta potem pobeignila. Spoznali so ju pa in ovadili pri sodišču.

— (Skupna pevska veselica v Barkovljah.) o kateri smo že poročali včeraj, se bode vršila v nedeljo dne 25. t. m. ob 6. uri popoldne v prostorih pri „Miralondi“. Ustopnina za osebo 20 kr. Čisti dohodek je namenjen za nagrobni spomenik ustanovitelju in bivšemu večletnemu predsedniku pevskega društva „Adrija“ v Barkovljah Dragotinu Martelancu.

— (Dinamit na ladji.) Te dni smo javili, da je kurjač parnika „Vilam“, malo predno je ta zapustil reški pristan, našel mej ogljem zavoj dinamita. Vzlic skrbni preiskavi ni bilo doslej mogoče, najti storilca. Reško drž. pravdnistvo sodi, da so to najbrž storili anarhisti z namenom seveda, da bi dinamit eksplodiral in ladjo in potnike uničil. Drž. pravdnistvo sklepa to iz tega, da se je na neki steni v ladji našlo zapisano ime „Caserio“. ime Carnotovega morilca, kateri se zdaj v anarhističnih krogih spoštuje kakor kak patron.

* (Duhovniki in prodajalci žganja.) V nekem mestu na Ogerskem se je duhovniku posrečilo, pregovoriti svoje žganjepitju udane farane, da so v cerkvi slovesno prisegli, da tri leta ne bodo pili žganja. Popivanje je popolnoma prestalo — na veliko žalost žganje prodajajočih židov. Ti so nekaj časa potrpežli, ko pa so videli, da se ljudje drže prisege, so se pritožili na finančno ministerstvo in finančni minister je hitro vprašal bogočastnega ministra, je-li duhovnikom dovoljeno tako postopanje. Minister doslej še ni odgovoril.

* (Ponesrečeni volilci.) V Merkatu blizu Nespolja so se te dni vršile občinske volitve. Ravno ko je bilo največ volilcev v mestni hiši, se je odtrgala pri stopnjicah narejena ograja in je 60 volilcev padlo v vežo. Več oseb je bilo ubitih, mnogo ranjenih.

* (Papirnati vek.) Neki učenjak lista „Journal des Débats“ je izračunal, da je na vsem svetu 3985 papirnic, ki izdelajo na leto kakih 7900 milijonov bukev papirja. Največ papirja porabijo Angleži, povprek 11½ bukev na jednega prebivalca. Za njimi je prva Amerika z 10½ bukvami na jednega prebivalca; na tretjem mestu je Nemčija z 8, na četrtem Francija z 7½ bukev na jednega prebivalca. Za njimi pridejo Avstrija, Italija, Meksiko itd.

Književnost.

— „Argo“ ima v št. 3. naslednjo vsebino: A. Müller: Das Eisen in Krain; Fund römischer Münzen in einer Höhle am Gbovc bei Birkendorf in Oberkrain; Die „Windische Wahlfahrt“ nach dem Niederrheine; Zur Waldwirthschaft im vorigen Jahrhundert; Litteratur; Mittheilungen aus dem Museum; Das Erdbeben in Krain.

Brzojavke.

Dunaj 23. avgusta. Grof Badeni se je posvetoval z Goluchowskim, Kielmansegom, Rittnerjem in Gautschem ter danes odpotoval. V nedeljo pride zopet v LjL, da poroča cesarju o uspehu svojih posvetovanj.

Dunaj 23. avgusta. Govori se, da odstopi poljski minister Jaworski, še predno se sestavi novo ministerstvo.

Dunaj 23. avgusta. Poroča se, da postane bivši poslanec in sedanji podpredsednik galskega deželne šolskega sveta Bobrznyski namestnik galski.

Dunaj 23. avgusta. Iz popolnoma zanesljivega vira se čuje, da se mej italijanskimi državnimi poslanci že vrše pogajanja glede ustanovitve samostojnega italijanskega kluba.

Narodno-gospodarske stvari.

— C. kr. ravnateljstvo za promet na železnicah v Beljaku) javlja, da se je delna proga Woromenka-deželna meja-Körösmezö proge Stanislav-Körösmezö s postajo Zemir otvorila splošnemu prometu dne 15. avgusta 1895 in ob enem naznanja, da se bode postajališče Neundorf-Kunnersdorf proge Bodenbach-Komotau, kjer je bil dosedaj le osebni promet, otvorilo dne 1. sept. 1895 tudi prtljažnemu prometu.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Posestvo vložna št. 17. občine Staravas, cenjeno 1140 gld., dné 28. avgusta (v drugič) v Ljubljani.

Martina Kobetiča po Mariji Güstel izdražbano posestvo v Dobilčah, cenjeno 200 gld., dné 28. avgusta (potom relicitacije) v Črnomlju.

Zemljišča vložna št. 66, 553 ad Št. Jarnej, 307, 308, 309 ad Orehovec, (v drugič) dné 29. avgusta v Kostanjevici.

Neže Stefančič posestvo v Vidošicah, cenjeno 1089 gld. dné 29. avgusta (v drugič) v Metliki.

Jozefa Groznika posestvo v Selu, (potom reasumacije) dné 29. avgusta in 26. septembra v Zatičini.

Benjamina Schullerja posestvo v Kropi, cenjeno 5983 gld., in Aleša Dejaka posestvo v Koprivniku, cenjeno 1360 gld. 90 kr., oba dné 29. avgusta in 4. oktobra v Radovljici.

Umrli so v Ljubljani:

20. avgusta: Amalija Beyschlag, tovarniškega vodje soproga, 65 let, Resljeva cesta št. 24. — Janez Pogačar, posestnik, 63 let, je v Ljubljani vtonil. — Ana Škof, mizarjeva hči, 28 dni, Poljanska cesta št. 56. — Franca Furlan, gostija, 40 let.

V deželni bolnici:

18. avgusta: Simon Čamerlik, delavec, 64 let.

19. avgusta: Ana Lazar, kuharica, 41 let.

V otroški bolnici:

19. avgusta: Franc Kušar, delavčev sin, 3 mesece.

Meteorološko poročilo.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
22.	9. zvečer	741.1	18.0° C	brezvetr.	jasno	
23.	7. jutraj	741.1	12.4° C	sl. ssvzhod	megla	0.0
	2. popol.	739.6	26.2° C	sl. vzhod	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 18.4°, za 0.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 23. avgusta 1895.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	25	"
Avstrijska zlata renta	123	"	—	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	30	"
Ogerska zlata renta 4%	123	"	—	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	95	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1060	"	—	"
Kreditne delnice	401	"	10	"
London vista	120	"	90	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	12 1/2	"
20 mark	11	"	82	"
20 frankov	9	"	59	"
Italijanski bankovci	45	"	65	"
C. kr. cekini	5	"	71	"

Janko Žirovnik, nadučitelj v Št. Vidu pri Ljubljani, naznanja potrtega srca v svojem in v imenu svojih otrok: **Jankota, Vladimira** in **Minke** vsem sorodnikom, prijateljem in znanjem, da mu je po dolgi in mučni bolezni danes ob 10. uri zvečer umrla v Kranju predraga žena

Katarina Žirovnik rojena Mayr

načelnica ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Št. Vidu

previdena s sv. zakramenti za umirajočo, v 38. letu svoje dobe.

Pogreb preblage pokojne bode dné 24. avgusta popoldne ob 6. uri v Kranju.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v Kranju in v Št. Vidu.

Priporoča jo v blag spomin in molitev.

V Št. Vidu pri Ljubljani, 22. avgusta 1895.

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja mej boleznijo kakor ob pogrebu moje iskreno ljubljene, nepozabne soproge, gospe

Amalije Beyschlag

roj. Stockmaier

za mnoge darovane vence in za častno, izredno mnogobrojno spremstvo do poslednjega počivališča, čutim se zavezanega, izreči svojo najpriskrnejšo in najiskrenejšo zahvalo.

(1082)

Karol Beyschlag.

Najboljše kakovosti, blagodejen, oživljajoč, krepien in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je

Želodčni

ali

Marijaceljski likêr.

1 steklenica stane 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tucate steklenic 4 gld. 80 kr.

Dobiva se (937—7)

v lekarni Ubalda pl. Trnkóczy-ja

v Ljubljani, zraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopno omenjeni prihajajo in odhajajo časi omenjeni so v orednjem evropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani en 1 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po vozi osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selsthal v Anasse, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Ouh, Steyr, Lino, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipce, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Solnograd.
Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, des Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Ouh, Steyr, Lino, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipce, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 40 min. sveder osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 minut popoldne osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipce, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plazje, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Geneve, Ouh, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 11. uri 10 min. jutraj osebni vlak s Kočevja, Novega mesta.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipce, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plazje, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Geneve, Ouh, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 4 min. sveder osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 35 min. sveder osebni vlak s Kočevja, Novega mesta.
Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 minut sveder osebni vlak v Lesce-Bled.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 28 min. jutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 05 min. popoldne
Ob 8. uri 50 min. sveder
Ob 10. uri 10 min. sveder (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. jutraj v Kamnik.
Ob 11. uri 15 min. dopoldne (5—185)
Ob 8. uri 30 min. sveder
Ob 9. uri 55 min. sveder (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Veliko presenečenje!

Od lastnika v Parizu dobil sem ukaz, naj dve največji filijali na Dunaju in v Budimpešti v najkrajšem času razpustim in popolnoma razprodam. Dajem najlepše predmete takorekoč zastonj, da bi se razprodaja kolikor možno pospešila. Naslednjih 20 predmetov dam

za samo gld. 3.50.

- 1 prekrasna pozlačena ura, ki gre na minuto, za kar se jamči;
- 1 pozlačena verižica k njej;
- 1 kratavna igla z velikim pristnim koraljem in s pariškim pierre de Strass-kamenom;
- 2 manšetova gumba s pat. zaklepom, pariško double-zlato;
- 3 naprsni gumbi s patent. zaklepom, pariško double-zlato;
- 1 velik gumb za ovratnik srajce s patentovanim zaklepom, pariško double-zlato;
- 1 moški prstan s prekrasnim kamenom, bogato pozlačen;
- 1 pariški smodkovnik jako ukusen;
- 1 fin ustnik za smodke, pariško delo;
- 1 fina broša za gospe, prekrasno najmodernejšo pariško delo;
- 1 jako fina narokvica za gospe, pariško double-zlato;
- 1 zavratična verižica za gospe, bogato pozlačena;
- 1 fina srcece kot priveseček k ti verižici, z lepim kamenom;
- 1 prekrasni prstan za gospe s turkizom;
- 1 par lepih uhanov z lepim kamenom;
- 1 lep uporaben predmet, ki se dá gospe zastonj kot nameček.

Naj nikdo te redke prilike ne zamudi, dokler dolgo zaloga traja. Vse temelji na resnosti, dokaz temu okolnost, da vse, kar komu ne ugaja, jemljemo nazaj in dotičniku vrnemo denar prosto poštnine. — Tudi prodajamo 1 srebrno žepno uro, za katere točnost se garantuje, 1 lepo verižico s prelepim privesečkom, skupaj

za samo gld. 3.—,

1 niklovo žepno remontoarko s sidrom, točno idočo,

za samo gld. 2.25.

— Pošilja proti poštnemu povzetju —

Uhren-en-gros-Exporthaus S. PELZ
Krakov, Stradom 2.

W. Libkowitz & Co., Dunaj, I., Seilerstätte 17. Zagreb, Illica 30.

Ker je sezona pri kraju, se kolesa vseh sistemov prodajo po znatno znižanih cenah.
Mej drugim nova pnevmatic-kolesa po (337—28)
105, 110 in 115 gld.
Ceniki zastonj in poštnine prosto. — Poučuje se brezplačno.

„THE GRESHAM“
zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse 1. Pešta, Franz-Josefsplatz št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 31. decembra 1894 kron 138,416.475.—
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 31. decembra 1894 25,319.668.—
Izplačitve zavarovalnin in rent in skupnin itd. za obstanke društva (1848) 304,342.593.—
Mej letom 1894 je društvo izpostavilo 9233 polic z glavnic 78,736.000.—
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge, daje brezplačno

glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri Gvidonu Zeschko-tu. (1002—1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dr. Julij Schuster

vrnil se je v svoje stanovanje (1076—2)

pred dvorcem (Kastner-jeva hiša)
in ordinuje tu od 2. do 4. ure popoldne.

Št. 7793.

Razpis službe.

(1071—3)

Pri deželnem mestu v Krakem odda se s 15. septembrom t. l.

služba mostninarja

v provizorični lastnosti proti mesečni plači tridesetih goldinarjev in pravici do uporabe jedne sobe kot prosto stanovanje.

Prositelji za to mesto morajo biti v položaji, da položé sto (100) goldinarjev varščine ter imajo dotično s kolekom 50 kr. kolekovano prošnjo, obloženo s šolskimi spričevali in dokazili o starosti, stanu, znanji slovenskega in nemškega jezika ter dosedanjem službovanji najdalje

do 5. septembra t. l.

podpisanemu deželnemu odboru doposlati.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 18. avgusta 1895.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.